

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Philosophistæ Seu Excerpta Pauca Ex Multis Libris,
Thesibus, Dictatis Theologicis**

[S.l.], [ca. 1692]

1687. Collegium Lovaniense sub P. Isaaco De Bruyn.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39173

26 PHILOSOPHISTÆ.

H. PARS. Dei, neque adeò pœnæ sensūs nunquam finiendæ reum statuit delinquentem.

IDÉM COLLEG. LOVAN.

1686. Rursum Pater DE REUX eodem anno 1686. 23. Iulii num. 12. Pœnam peccati mortalis æternam futuram docet Fides. At unde hanc meretur? Non incongruè offensæ Dei malitiam quodammodo infinitam ut causam assignaveris. Peccatum Philosophicum, ut Schola appellat, cùm non sit formalis offensa Dei, pœnis sempiternis multi eximunt: nec immerito, si speculari liceat Theologis Scholasticis.

COLLEGIUM LUGDUNENSE.

1686. Eodem anno in Thesi pro prima exercitatione Lugduni in aula Collegii SS. Trinitatis Societatis Iesu mense Septembri defensa, sub titulo De Peccatis, Gracia & Virtutibus, haec habetur positio: Peccatum ut sic est exercitium libertatis disconveniens naturæ rationali quæ tali: NON REPUGNAT PECCATUM PURE PHILOSOPHICUM.

Eodem anno & mense eadem Thesis iterum apud Cluniacum, seu in celebri Monasterio Cluniacensi defensa ab eodem Jesuitarum Discipulo, cui nomen CLAUDIO SYLVESTRE MATISCONENSI.

COLLEGIUM LOVANIENSE.

1687. P. ISAAC DE BRUYN in Thesibus anni 1687. 21. Iulii num. 15. Cùm Theologi statuant peccatum mortale Theologicum pœnas sensūs æternas mereri, quia est gravis & formalis offensa Dei sub ratio-

ratione summi & infiniti boni agniti, passim etiam negant peccatum Philosophicum æternas poenas sensus mereri, cùm illud non sit formalis offensa Dei sub ratione summi & infiniti boni agniti. An non rectè? Nobis quidem ita apparet. Sed apud timoratos judicium esto.

IDEM COLLEG. LOVAN.

Idem in Thesibus anni sequentis eadem repetit in 1688.
 octava Conclus. Quosdam, inquit, offendit peccatum Philosophicum. Offendere, ut à nobis exponitur, nisi fallimur, non potest. Per illud enim peccatum intelligimus quod cum invincibili Dei ignorantia committitur contra rationem, seu cum cognitione legis naturalis, non tamen cum cognitione legis divinæ, sed cum ignorantia invincibili Dei ejusque legis. Neque etiam negamus per hoc offendit Deum, sed offendi negamus formaliter, id est, sub ratione Dei ut boni infiniti agnatum: quod nobis sanè rectum videtur & manifestum. Et quia tunc istius dogmatis absurditas cœperat innotescere, subjungit: Neque, quæ hinc invidiosa deduci possint, Corollaria videmus. Unum nos tantum inferimus peccatum hoc non mereri poenas sensus æternas, hoc nixi argumento. Ideò præcisè quis illas incurrit, quia graviter formaliter offendit Deum sub ratione summi & infiniti boni cognitum. Philosophicum autem cum illa cognitione non committitur. Igitur poenas illas sensus æternas non meretur; aut illas Philosophicè peccans non incurrit. Nobis certè ea rectè dici posse videntur: Et cur non omnibus?

COL-

